

การศึกษาความคิดเห็นของผู้ใช้หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562
ประเภทวิชาศิลปกรรม วิทยาลัยนาฏศิลปลพบุรี

A STUDY OF USER'S OPINIONS IN PERFORMING AND MUSICAL ARTS
CURRICULUM OF VOCATIONAL CERTIFICATE B.E. 2562, SUBJECT FINE
ARTS, LOPBURI COLLEGE OF DRAMATIC ARTS

พรรณิการ์ สมัคร^{1*} วารินทร์พร ฟันเฟื่องฟู², และเปรมปรีดิ์ โพธิ์ศรีทอง³
Pannika Samak^{1*}, Varinporn Funfuengfu² and Preampree Posritong³¹

Received : 11 February 2022

Revised : 21 April 2022

Accepted : 25 April 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ใช้หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชาศิลปกรรม วิทยาลัยนาฏศิลปลพบุรี ปีการศึกษา 2563 โดยศึกษาความคิดเห็นด้านหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล ประชากรที่ใช้ในการวิจัยมาจากการเลือกแบบเจาะจง ประกอบด้วย นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่กำลังศึกษาในหลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชาศิลปกรรม วิทยาลัยนาฏศิลปลพบุรี ปีการศึกษา 2563 จำนวน 139 คน ครู/อาจารย์ จำนวน 20 คน และผู้บริหารจำนวน 4 คน รวมทั้งสิ้น 163 คน กลุ่มตัวอย่างมาจากการเลือกประชากรเป็นกลุ่มเป้าหมาย เครื่องมือในงานวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ใช้หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชาศิลปกรรม วิทยาลัยนาฏศิลปลพบุรี ปีการศึกษา 2563 ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ใช้หลักสูตรที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ในการทดสอบคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ ค่าดัชนีความสอดคล้อง และผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.66 – 1.00 การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักเรียน ครู/อาจารย์ และผู้บริหาร ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้ใช้หลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.69) เมื่อพิจารณา

¹วิทยาลัยนาฏศิลปลพบุรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

¹Lopburi College of Dramatic Arts, Bunditpatanasilpa Institute

*ผู้นิพนธ์ประสานงาน E-mail: pannika.samak@gmail.com

เป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจมากที่สุด คือ ด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.68) รองลงมา คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.69) ด้านผู้สอน ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.67) ด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.67) และด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = 0.78) ตามลำดับ

คำสำคัญ: ความคิดเห็น ผู้ใช้หลักสูตร หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์

ABSTRACT

The purpose of this research is to study the user's opinions in Performing and Musical Arts Curriculum of Vocational Certificate B.E. 2562, Subject Fine Arts, Lopburi College of Dramatic Arts, 2020 semester. To study opinions of curriculum, teachers, learning management, supports and evaluation. The population of this research, were selected by purposive sampling. Consisted of 139 students who were studying in Performing and Musical Arts Curriculum of Vocational Certificate B.E.2562, 2020 semester, 20 teachers and 4 administrator. The total of 163 participants. The sample comes from the selection of the target population. The Research tool is curriculum user questionnaire consisted of 2 parts; a general information and curriculum user opinion toward learning management as 5 level rating scale. Statistics used in research are percentages, means and standard deviation. Statistics used to test the quality of the tool is Index of item Objective Congruence: IOC, evaluated by experts. The IOC is 0.66 -1.00. Data average analyze and standard deviation of students, teachers and administrator. The results of this research showed that the opinion of user in curriculum was at the high level ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.69). The aspect that had the highest level of satisfaction was evaluation ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.68), learning management ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.69), teachers ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.67), curriculum ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.67) and supports ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = 0.78) respectively.

Keywords: Opinions, Users Curriculum, Performing and Musical Arts Curriculum

บทนำ

การศึกษามีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ กล่าวคือ สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง พัฒนาอาชีพ และพัฒนาสังคมได้ สอดคล้องกับ แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ที่ได้กำหนดกรอบเป้าหมายและทิศทางการจัดการศึกษา ของประเทศ โดยมุ่งจัดการศึกษาให้คนไทยทุกคนสามารถเข้าถึงโอกาสและความเสมอภาค ในการศึกษาที่มีคุณภาพ พัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ พัฒนากำลังคน ให้มีสมรรถนะในการทำงานที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานและความต้องการของประเทศ

(สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) ภายใต้ความมุ่งหวังที่จะให้การศึกษาเป็นกลไกหลักในการพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุข ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในศตวรรษที่ 21 ซึ่งประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษา การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของคนไทยให้มีทักษะ ความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาประเทศ เพื่อให้คนไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมไทยเป็นสังคมคุณธรรม จริยธรรม สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงของโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคต

การจัดการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพจึงเปรียบเสมือนกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ ดังที่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 - พ.ศ. 2564 ได้กำหนดไว้ว่า ประเทศต้องพัฒนาคนในภาพรวมให้เป็นคนที่สมบูรณ์ในทุกช่วงวัยที่สามารถบริหารจัดการการเปลี่ยนแปลงที่เป็นสภาพแวดล้อม การดำเนินชีวิตได้อย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาทุนมนุษย์จากการยกระดับคุณภาพการศึกษา การเรียนรู้ การพัฒนาทักษะ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎีกา, 2559) เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี รวมทั้งเป็นการยกระดับการศึกษาวิชาชีพให้สูงขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยนำความรู้ในทางทฤษฎีอันเป็นสากลและภูมิปัญญาไทยมาพัฒนาผู้รับการศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในทางปฏิบัติและมีสมรรถนะจนสามารถนำไปประกอบอาชีพในลักษณะ ผู้ปฏิบัติหรือประกอบอาชีพโดยอิสระได้ รวมไปถึงการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ฉะนั้น การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพได้นั้น ย่อมต้องอาศัยส่วนประกอบสำคัญคือการศึกษ อาจกล่าวได้ว่า คุณภาพของประชากร เป็นผลสะท้อนมาจากคุณภาพของการศึกษา การพัฒนาการศึกษาจึงเปรียบเสมือนแม่บทของการพัฒนาทุก ๆ ด้าน (ปัทมาวดี นวรัตน์, 2524) หลักสูตรจึงเป็นหัวใจสำคัญประการหนึ่งของระบบการศึกษา อันเป็นตัวนำในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ อันเป็นเครื่องมือหรือกรอบแนวปฏิบัติในการจัดการศึกษาให้บรรลุผล สามารถตอบสนองต่อความต้องการของสังคมได้อย่างแท้จริง ดังที่ อารัง บัวศรี (2532) ได้กล่าวไว้ว่า หลักสูตรเป็นเสมือนกับทางเสือที่จะคอยกำหนดทิศทาง ให้การเรียนการสอนเป็นไปตามความมุ่งหมายของการศึกษา หรือเป็นเครื่องมือชี้้นำการจัดการเรียนรู้และประสบการณ์แก่นักเรียน ซึ่งครูจะต้องปฏิบัติตาม เพื่อให้นักเรียนได้รับการศึกษาที่มีจุดมุ่งหมายเดียวกัน หลักสูตรที่ดีมีความเหมาะสมกับสภาพความต้องการของนักเรียน จะทำให้สามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น หลักสูตรจึงมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาทุกระดับ เนื่องจากในหลักสูตรจะระบุสิ่งที่คาดหวังให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน แนวทางการจัดการเรียนรู้ มวลประสบการณ์ต่าง ๆ อันเป็นแม่แบบชี้้นำความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสิ่งแวดล้อมได้

หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชาศิลปกรรม วิทยาลัยนาฏศิลปบุรี ได้เปิดทำการเรียนการสอนหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในปีพุทธศักราช 2562 โดยในปีการศึกษา 2562 ประกาศให้ใช้ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 และปีการศึกษา 2563 ประกาศให้ใช้ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1-2 ซึ่งเป็น

หลักสูตรที่มีความสำคัญยิ่งต่อการจัดการศึกษาเพื่อทำนุบำรุงส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม อันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ ที่ได้พัฒนาขึ้นให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 และ พ.ศ. 2553) พระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. 2550 และระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 ตลอดจนสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติและประชาคมอาเซียน เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนระดับฝีมือให้มีสมรรถนะ มีคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ สามารถประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการและการประกอบอาชีพอิสระ หรือศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น อันเป็นการเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาสร้างสรรค์นวัตกรรม ด้วยความรู้ทางด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ทั้งไทยและสากล สามารถเพิ่มมูลค่าเชิงเศรษฐกิจได้โดยเน้นการพัฒนาสมรรถนะเฉพาะด้านด้วยการปฏิบัติจริงตามศักยภาพและโอกาสของผู้เรียน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถในการอนุรักษ์ สืบสานและธำรงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมประจำชาติ เน้นให้ผู้เรียนเป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น (สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม, 2562)

อย่างไรก็ตามเมื่อมีการใช้หลักสูตรแล้วจึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการศึกษาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงมาตรฐานการจัดการเรียนการสอนให้ดีขึ้น และพิจารณาว่าหลักสูตรมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด มีความสอดคล้องกับสภาพความต้องการของสังคมหรือไม่ เนื่องจากหลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชาศิลปกรรม วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี เป็นหลักสูตรที่ส่งเสริม สนับสนุนและประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษาระหว่างหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน โดยมีการเปิดโอกาสให้วิทยาลัย สถานประกอบการ ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรให้ตรงตามความต้องการ เพื่อให้สอดคล้องกับศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งยังเป็นหลักสูตรใหม่ที่ยังไม่มีผู้สำเร็จการศึกษา ดังนั้นเพื่อให้การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษามีความทันสมัยสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลอย่างต่อเนื่อง ผู้วิจัยจึงมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาความคิดเห็นของผู้ใช้หลักสูตร เพื่อนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษานำมาซึ่งการพัฒนาผู้เรียนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษา ครู/อาจารย์ และผู้บริหาร ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชาศิลปกรรม วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 และนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชาศิลปกรรม วิทยาลัยนาฏศิลปปทุมธานี ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2563 จำนวน 139 คน ครู/อาจารย์ จำนวน 20 คน ผู้บริหาร จำนวน 4 คน รวมทั้งสิ้น 163 คน กลุ่มตัวอย่างมาจากการเลือกประชากรเป็นกลุ่มเป้าหมาย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิดและปลายปิด ซึ่งคณะผู้วิจัยได้สร้างจากการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำมาประยุกต์เป็นลักษณะแบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น 4 ส่วน มีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วยเพศ และสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ใช้หลักสูตรที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน

แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชาศิลปกรรม วิทยาลัยนาฏศิลปปทุมธานี ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ ด้านที่ 1 ด้านหลักสูตร ประกอบด้วยข้อคำถาม 10 ข้อ ด้านที่ 2 ด้านผู้สอน ประกอบด้วยข้อคำถาม 10 ข้อ ด้านที่ 3 ด้านการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วยข้อคำถาม 15 ข้อ ด้านที่ 4 ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ประกอบด้วยข้อคำถาม 10 ข้อ และด้านที่ 5 ด้านการวัดและประเมินผล ประกอบด้วยข้อคำถาม 10 ข้อ และส่วนท้ายเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open end) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในแต่ละด้านเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงหรือพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรหลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชาศิลปกรรม วิทยาลัยนาฏศิลปปทุมธานี

ลักษณะแบบสอบถามในส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามรูปแบบของ Likert โดยในการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นคณะผู้วิจัยถือว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของผู้ให้ข้อมูลอยู่ในช่วงใด ก็แสดงว่าความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรหลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชา ศิลปกรรม วิทยาลัยนาฏศิลปปทุมธานีอยู่ในระดับนั้น ทั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์ตามแนวคิดของ Best (1970) มีรายละเอียดดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.50 – 5.00	หมายถึง	เห็นด้วย มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.50 – 4.49	หมายถึง	เห็นด้วย มาก
ค่าเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายถึง	เห็นด้วย ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายถึง	เห็นด้วย น้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.49	หมายถึง	เห็นด้วย น้อยที่สุด

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือมีดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร
2. กำหนดขอบเขตของเนื้อหาที่นำมาใช้ในการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ใช้หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชา ศิลปกรรม วิทยาลัยนาฏศิลปปทุมธานี
3. ดำเนินการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ใช้หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชา ศิลปกรรม วิทยาลัยนาฏศิลปปทุมธานี ปีการศึกษา 2563 แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ และสถานภาพ ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ใช้หลักสูตรที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล ให้คะแนนคำตอบในแบบสอบถาม ดังนี้ มากที่สุด 5 คะแนน มาก 4 คะแนน ปานกลาง 3 คะแนน น้อย 2 คะแนน และน้อยที่สุด 1 คะแนน
4. นำแบบสอบถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความถูกต้องชัดเจนของข้อความถาม และความเหมาะสมด้านภาษาที่ใช้ โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) กำหนดค่าดัชนีความสอดคล้องที่เหมาะสม ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ผลการพิจารณาแบบสอบถามมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.66 - 1.00
5. ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข และนำไปสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือวิจัยซึ่งได้แก่ แบบสอบถาม โดยจัดทำเป็นรูปแบบ Google form และส่งให้ประชากรทั้งหมดทำการตอบแบบสอบถามผ่านช่องทางออนไลน์ใช้เวลาเก็บข้อมูล ตั้งแต่วันที่ 1 - 30 เมษายน พ.ศ. 2564 จากนั้นนำข้อมูลที่ได้อาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ ดังนี้

1. วิเคราะห์สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ และสถานภาพ ด้วยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ใช้หลักสูตรที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน รายข้อและรายด้าน ด้วยวิธีการหาค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. โดยกำหนดค่าแต่ละช่วงคะแนนและความหมาย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

4.51–5.00	หมายถึง	อยู่ในระดับมากที่สุด
3.51–4.50	หมายถึง	อยู่ในระดับมาก
2.51–3.50	หมายถึง	อยู่ในระดับปานกลาง
1.51–2.50	หมายถึง	อยู่ในระดับน้อย
1.00–1.50	หมายถึง	อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้ใช้หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชาศิลปกรรม วิทยาลัยนาฏศิลปปทุมธานี จำแนกตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ครู/อาจารย์ และผู้บริหาร มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 163 คน โดยจำแนกเป็นเพศชาย จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 30.07 เป็นเพศหญิงจำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 69.93 พิจารณาแยกตามสถานภาพการใช้หลักสูตร นักเรียน จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 85.28 ครู/อาจารย์จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 12.27 ผู้บริหารจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.45

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้ใช้หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชาศิลปกรรม วิทยาลัยนาฏศิลปปทุมธานี มีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้ใช้หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชาศิลปกรรม วิทยาลัยนาฏศิลปปทุมธานี

รายการประเมิน	ผู้ตอบแบบสอบถาม						รวม		แปลผล
	นักเรียน		ครู/อาจารย์		ผู้บริหาร				
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านหลักสูตร									
1.1 หลักสูตรมีความเหมาะสมทันสมัย และสอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน	3.60	0.83	3.75	0.85	3.75	0.95	3.63	0.83	มาก
1.2 หลักสูตรที่เปิดสอนสามารถผลิตผู้สำเร็จการศึกษาได้ตรงตามความต้องการของสังคม	3.73	0.81	3.65	0.81	3.75	0.50	3.72	0.80	มาก
1.3 หลักสูตรการเรียนการสอนมีส่วนร่วมของภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างเหมาะสม	3.85	0.75	3.60	0.75	4.25	0.50	3.83	0.75	มาก

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้ตอบแบบสอบถาม						รวม		แปลผล
	นักเรียน		ครู/อาจารย์		ผู้บริหาร				
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1.4 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเน้นพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้มีความรู้ ทักษะวิชาชีพ และคุณธรรมจริยธรรม	3.91	0.78	4.00	1.02	4.50	1.00	3.93	0.82	มาก
1.5 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเน้นการนำความรู้ไปใช้ได้จริง	3.96	0.74	4.00	0.97	4.50	0.57	3.98	0.77	มาก
1.6 วิชาที่เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	3.86	0.82	3.85	1.04	4.50	0.57	3.87	0.84	มาก
1.7 เนื้อหาวิชาที่เรียน สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	3.76	0.84	3.85	0.87	4.50	0.57	3.79	0.84	มาก
1.8 เนื้อหาวิชาที่เรียนมี ความเหมาะสมกับผู้เรียน	3.81	0.82	3.85	0.87	4.50	0.57	3.83	0.82	มาก
1.9 เนื้อหาวิชาที่เรียน มีความสอดคล้องกับ ความต้องการของผู้เรียน	3.71	0.85	3.60	0.75	4.00	0.81	3.70	0.84	มาก
1.10 มีการบริหารจัดการ หลักสูตรตรงกับความต้องการ ของผู้เรียน	3.65	0.92	3.50	0.94	3.50	0.57	3.63	0.91	มาก
เฉลี่ย	3.78	0.65	3.76	0.81	4.17	0.57	3.79	0.67	มาก
2. ด้านผู้สอน									
2.1 มีความรู้ความเข้าใจ และมีทักษะในรายวิชาที่สอน เป็นอย่างดี	3.86	0.71	4.20	0.61	4.25	0.50	3.91	0.71	มาก
2.2 สามารถสอนได้ตรงตาม วัตถุประสงค์ และตรงกับ เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ใน หลักสูตร	3.83	0.73	4.25	0.55	4.25	0.50	3.90	0.72	มาก
2.3 มีการสร้างบรรยากาศ ที่ดีในการเรียนจัดการเรียน การสอน	3.59	0.85	4.30	0.65	4.25	0.50	3.69	0.85	มาก

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้ตอบแบบสอบถาม						รวม		แปล ผล
	นักเรียน		ครู/อาจารย์		ผู้บริหาร				
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
2.4 มีความสามารถ ในการถ่ายทอดความรู้ เป็นอย่างดี	3.88	0.79	4.50	0.51	4.75	0.50	3.98	0.79	มาก
2.5 มีความเอาใจใส่ต่อ ผู้เรียนทุกคนอย่างเสมอภาค	3.63	0.96	4.60	0.50	4.25	0.95	3.76	0.97	มาก
2.6 ให้คำแนะนำปรึกษาแก่ ผู้เรียนทั้งในและนอกชั้นเรียน	3.78	0.89	4.55	0.51	4.50	0.57	3.90	0.89	มาก
2.7 แต่งกายและมีบุคลิก เหมาะสมตามกาลเทศะ	4.10	0.73	4.60	0.50	4.75	0.50	4.18	0.72	มาก
2.8 เข้าสอน และเลิกสอน ตรงเวลาที่กำหนด	3.64	0.89	4.45	0.51	4.50	0.57	3.76	0.89	มาก
2.9 เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ ผู้เรียนในทุกด้าน	3.81	0.86	4.55	0.51	4.75	0.50	3.92	0.86	มาก
2.10 มีทักษะการสื่อสาร อย่างมีประสิทธิภาพ	3.83	0.80	4.55	0.51	4.75	0.50	3.94	0.81	มาก
เฉลี่ย	3.79	0.66	4.45	0.42	4.50	0.33	3.89	0.67	มาก
3. ด้านการจัดการเรียนการสอน									
3.1 การจัดการเรียนการสอน เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	3.75	0.87	4.50	0.60	4.25	0.50	3.85	0.87	มาก
3.2 รูปแบบการจัดการเรียน การสอนมีความหลากหลาย	3.64	0.88	4.35	0.58	4.50	0.57	3.75	0.88	มาก
3.3 การจัดการเรียนการ สอนส่งเสริมการทำงานเป็นทีม	3.84	0.87	4.40	0.68	4.75	0.50	3.93	0.87	มาก
3.4 เปิดโอกาสให้ผู้เรียน มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน	3.84	0.95	4.50	0.60	4.75	0.50	3.94	0.93	มาก
3.5 การจัดการเรียน การสอนส่งเสริมให้ผู้เรียน ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ด้วยตนเอง	4.01	0.76	4.40	0.59	4.50	0.57	4.07	0.75	มาก
3.6 การจัดการเรียน การสอนส่งเสริมให้ผู้เรียน มีการคิดวิเคราะห์	4.01	0.79	4.20	0.69	4.50	0.57	4.05	0.78	มาก

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้ตอบแบบสอบถาม						รวม		แปลผล
	นักเรียน		ครู/อาจารย์		ผู้บริหาร				
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
3.7 การจัดการเรียนการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	3.90	0.82	4.35	0.58	4.75	0.50	3.98	0.81	มาก
3.8 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน	3.78	0.94	4.50	0.60	4.50	0.57	3.88	0.93	มาก
3.9 การจัดการเรียนการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก	3.93	0.81	4.50	0.60	4.75	0.50	4.02	0.81	มาก
3.10 การจัดการเรียนการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง	3.93	0.80	4.40	0.68	4.75	0.50	4.01	0.80	มาก
3.11 การจัดการเรียนการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการแก้ปัญหา	3.96	0.79	4.35	0.67	4.50	0.57	4.02	0.78	มาก
3.12 กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้สร้างผลงาน	3.96	0.84	4.35	0.67	4.50	0.57	4.02	0.82	มาก
3.13 นำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน	3.90	0.84	4.45	0.60	4.50	0.57	3.98	0.83	มาก
3.14 มีการบูรณาการกิจกรรมการเรียนรู้กับเนื้อหาวิชาต่าง ๆ	3.75	0.83	4.20	0.69	4.00	0.00	3.81	0.82	มาก
3.15 มีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมในกิจกรรมการเรียนการสอน	3.80	0.87	4.55	0.51	4.75	0.50	3.91	0.87	มาก
เฉลี่ย	3.86	0.69	4.40	0.53	4.55	0.39	3.94	0.69	มาก
4. ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้									
4.1 ห้องปฏิบัติการต่าง ๆ มีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอน	3.60	0.86	3.35	1.08	3.50	1.29	3.56	0.90	มาก
4.2 ห้องเรียนสะอาดเหมาะสม	3.58	0.85	3.55	0.88	3.50	1.29	3.58	0.86	มาก
4.3 สถานที่เรียนมีสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่ดี	3.63	0.94	3.80	0.76	4.00	1.15	3.66	0.92	มาก

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้ตอบแบบสอบถาม						รวม		แปลผล
	นักเรียน		ครู/อาจารย์		ผู้บริหาร				
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
4.4 มีอุปกรณ์การเรียนการสอนเพียงพอและเหมาะสม	3.65	0.93	3.85	0.87	4.25	0.50	3.69	0.92	มาก
4.5 มีเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย	3.63	0.90	3.75	0.78	4.25	0.50	3.66	0.88	มาก
4.6 มีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย	3.71	0.93	3.70	0.86	4.00	1.15	3.72	0.92	มาก
4.7 มีสื่อวัสดุอุปกรณ์ที่หลากหลาย	3.53	0.87	3.60	0.88	4.00	1.15	3.55	0.87	มาก
4.8 มีแหล่งเรียนรู้เหมาะสมกับวิชาที่เรียนทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา	3.60	0.92	3.85	0.87	4.25	0.95	3.64	0.92	มาก
4.9 มีสถานที่ในการนำเสนอผลงานอย่างเพียงพอ	3.63	0.94	4.00	0.79	4.25	0.95	3.69	0.93	มาก
4.10 มีเทคโนโลยีสารสนเทศที่หลากหลายในการจัดการเรียนการสอน	3.73	0.93	3.85	0.81	4.25	0.95	3.75	0.92	มาก
เฉลี่ย	3.62	0.79	3.73	0.72	4.02	0.91	3.64	0.78	มาก
5. ด้านการวัดและประเมินผล									
5.1 มีการวัดและประเมินผลผู้เรียนได้ตรงตามจุดประสงค์	3.85	0.79	4.35	0.48	4.75	0.50	3.93	0.78	มาก
5.2 มีการวัดและประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลายตามสภาพจริง	3.84	0.76	4.35	0.48	4.75	0.50	3.93	0.75	มาก
5.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผล	3.86	0.80	4.20	0.52	4.25	0.50	3.91	0.78	มาก
5.4 มีการกำหนดสัดส่วนคะแนนระหว่างเรียนและคะแนนปลายภาคไว้อย่างเหมาะสม	4.00	0.86	4.30	0.47	4.50	0.57	4.05	0.83	มาก
5.5 มีการแจ้งให้ผู้เรียนทราบล่วงหน้าก่อนจะมีการทดสอบในแต่ละครั้ง	3.91	0.87	4.50	0.51	4.75	0.50	4.01	0.85	มาก
5.6 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลงาน	3.95	0.81	4.30	0.65	4.50	0.57	4.01	0.79	มาก

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้ตอบแบบสอบถาม						รวม		แปลผล
	นักเรียน		ครู/อาจารย์		ผู้บริหาร				
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
5.7 มีการวัดและประเมินผลตามศักยภาพของผู้เรียน	3.97	0.80	4.30	0.47	4.50	0.57	4.02	0.77	มาก
5.8 มีการแจ้งคะแนนหรือผลการเรียนให้ผู้เรียนทราบ	3.78	0.93	4.35	0.58	4.75	0.50	3.88	0.91	มาก
5.9 มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนด้วยความยุติธรรม	3.82	0.81	4.45	0.51	4.75	0.50	3.92	0.81	มาก
5.10 นำผลการประเมินระหว่างเรียนมาพัฒนาผู้เรียนให้ดีขึ้น	3.83	0.85	4.45	0.51	4.75	0.50	3.93	0.84	มาก
เฉลี่ย	3.88	0.68	4.35	0.42	4.63	0.43	3.95	0.68	มาก
เฉลี่ยทั้งหมด	3.78	0.69	4.13	0.58	4.37	0.52	3.84	0.69	มาก

จากตารางที่ 1 ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้ใช้หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชาศิลปกรรม วิทยาลัยนาฏศิลปบุรี พบว่าความคิดเห็นของผู้ใช้หลักสูตร ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.69) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.68) รองลงมา คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.69) และ ด้านผู้สอน ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.67) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = 0.78) เมื่อพิจารณาตามรายด้าน มีรายละเอียดดังนี้

ด้านหลักสูตร ผู้ใช้หลักสูตรมีความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.67) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่ผู้ใช้หลักสูตรมีความคิดเห็นมากที่สุด คือ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เน้นการนำความรู้ไปใช้ได้จริง ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.77) รองลงมา คือ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เน้นพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้มีความรู้ ทักษะวิชาชีพ และคุณธรรมจริยธรรม ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.82) และวิชาที่เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.84) ตามลำดับ ส่วนค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ หลักสูตรมีความเหมาะสมทันสมัย และสอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 0.83) และทุกข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ด้านผู้สอน ผู้ใช้หลักสูตรมีความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.67) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ แต่งกายเหมาะสมตามกาลเทศะ ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.72) รองลงมา คือ มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.79) และมีทักษะการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.81) ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีการสร้างบรรยากาศที่ดีในการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = 0.85) และทุกข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ด้านการจัดการเรียนการสอน ผู้ใช้หลักสูตรมีความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.69) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.75) รองลงมา คือ การจัดการเรียนการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการคิดวิเคราะห์ ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.78) และกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้สร้างผลงาน ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.82) ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนมีความหลากหลาย ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.88) และทุกข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ผู้ใช้หลักสูตรมีความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = 0.78) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ เทคโนโลยีสารสนเทศที่หลากหลายในการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.92) รองลงมา คือ มีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = 0.92) และมีสถานที่ในการนำเสนอผลงานอย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = 0.93) ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีสื่อวัสดุอุปกรณ์ที่หลากหลาย ($\bar{X} = 3.55$, S.D. = 0.87) และทุกข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ด้านการวัดและประเมินผล ผู้ใช้หลักสูตรมีความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.68) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีการกำหนดสัดส่วนคะแนนระหว่างเรียนและคะแนนปลายภาคไว้อย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.83) รองลงมา คือ มีการวัดและประเมินผลตามศักยภาพของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.77) และการแจ้งให้ผู้เรียนทราบล่วงหน้าก่อนจะมีการทดสอบในแต่ละครั้ง ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.85) ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีการแจ้งคะแนนหรือผลการเรียนให้ผู้เรียนทราบ ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.91) และทุกข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

2. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียน ครู/อาจารย์ และผู้บริหาร เกี่ยวกับหลักสูตรในด้านต่าง ๆ พบว่า

2.1 นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.69) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.68) รองลงมา คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.69) และด้านผู้สอน ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.66)

2.2 ครู/อาจารย์ มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.58) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านผู้สอน ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.42) รองลงมา คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.53) และด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.42)

2.3 ผู้บริหาร มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.52) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.43) รองลงมา คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.39) และด้านผู้สอน ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.33)

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้ใช้หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชาศิลปกรรม วิทยาลัยนาฏศิลปบุรี พบว่า

1. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการใช้หลักสูตรโดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการวัดและประเมินผลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.68) แสดงให้เห็นว่านักเรียนให้ความสำคัญกับการวัดและประเมินผล โดยหลักสูตรมีการวัดและประเมินผลตามศักยภาพของผู้เรียน ด้วยวิธีการที่หลากหลายตามสภาพจริง ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนด้วยความยุติธรรม มีการกำหนดสัดส่วนคะแนนระหว่างเรียนและคะแนนปลายภาคไว้อย่างเหมาะสม ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในประเมินผลงาน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ดารณี นวพันธุ์ (2560) วิจัยเรื่อง การศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา (5 ปี) (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2554) มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ปีการศึกษา 2558 โดยรวมพบว่า ผู้ใช้หลักสูตรมีความพึงพอใจต่อการใช้หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตอยู่ในระดับมาก โดยผู้ใช้หลักสูตรมีความพึงพอใจด้านการวัดประเมินผลโดยรวมอยู่ในระดับมาก การวัดและประเมินผลได้ตามสภาพที่เป็นจริง ระบบการวัดและประเมินผลโปร่งใส ตรวจสอบได้ตามเวลาที่กำหนด ใช้วิธีการประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลเป็นไปตามระเบียบและกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้า และสอดคล้องกับ กิตติพร โชประการ (2555) ที่ได้กล่าวถึงการเปิดโอกาสให้นักศึกษาร่วมแลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ เช่น รูปแบบการวัดผล สัดส่วนของคะแนน การสร้างความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักศึกษาและผู้สอนมีทิศทางและเป้าหมายซึ่งส่งผลดีต่อการทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้สอดคล้องและดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ครูอาจารย์ มีความคิดเห็นต่อการใช้หลักสูตร ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านผู้สอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.42) แสดงให้เห็นว่าครูอาจารย์ให้ความสำคัญกับผู้สอน โดยผู้สอนในหลักสูตรมีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในรายวิชาที่สอนเป็นอย่างดี สามารถสอนได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และตรงกับเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร มีการสร้างบรรยากาศที่ดีในการจัดการเรียนการสอน เข้าสอน และเลิกสอนตรงเวลาที่กำหนด ให้คำแนะนำปรึกษาแก่ผู้เรียนทั้งในและนอกชั้นเรียน แต่งกายและมีบุคลิกเหมาะสมตามกาลเทศะ และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของธงรบ ขุนสงคราม (2558) ได้ศึกษา งานวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรายวิชาสุนทรียศาสตร์กับภูมิปัญญาท้องถิ่น กรณีศึกษา : นักศึกษาภาคปกติมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ปีการศึกษา 2556 โดยรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ผู้สอนสามารถสอนให้เข้าใจเนื้อหาและมีการอธิบายอย่างเป็นขั้นตอน ทำการสอนครบตามเนื้อหา ให้คำแนะนำปรึกษาและสนใจ ตอบข้อซักถามของนักศึกษาทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนและแต่งกายสุภาพเรียบร้อยและมีบุคลิกภาพที่ดี เช่นเดียวกันกับผลการวิจัยของ ชนิษฐา แก้วเอียด (2558) วิจัยเรื่อง การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาภาคสมทบต่อการจัดการเรียนในวิทยาลัยนครราชสีมา พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจด้านอาจารย์มากที่สุด เนื่องจากการใช้ภาษาในการสื่อสารเพื่อการสอน และให้คำปรึกษา มีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอและวางตนที่เหมาะสมและเป็นแบบอย่าง กระตุ้นให้

กำลังใจนักศึกษาในการถามและการสร้างบรรยากาศในการเรียนและเอาใจใส่จริงจังต่อการเรียนการสอนความตรงต่อเวลาในการเรียนการสอน

3. ผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการใช้หลักสูตรในภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านการวัดและประเมินผลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.43) ซึ่งมีความคิดเห็นสอดคล้องกับนักเรียนผู้ใช้หลักสูตร รองลงมาคือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.39) แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารให้ความสำคัญกับด้านการวัดและประเมินผลและด้านการจัดการเรียนการสอน โดยหลักสูตรมีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายการจัดการเรียนการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง มีการคิดวิเคราะห์ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานเป็นทีม และนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เกษมะณี การินทร์ และคณะ (2558) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการเงินและการธนาคารคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์พบว่า การจัดการเรียนการสอนใช้วิธีการสอนหลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่เรียนมีกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองเน้นให้มีส่วนร่วมในกิจกรรม ได้คิดวิเคราะห์ ปฏิบัติกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาการคิด ได้อภิปราย ชักถาม และแสดงความคิดเห็นและใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่นิสิตอย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1. ผู้บริหารใช้เป็นแนวทางการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรในด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ให้มีความพร้อมและทันสมัยสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน เพื่อให้ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนมากที่สุด
2. ครูอาจารย์ควรมีการบูรณาการกิจกรรมการเรียนรู้หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลางและหมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ความคิด ความสามารถ และทักษะต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง
3. ผลการวิจัยสามารถนำมาเป็นข้อมูลสำหรับการพัฒนาการเรียนการสอนแก่ผู้เรียนในหลักสูตรนานาชาติ วิทยาศาสตรบัณฑิต ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชาศิลปกรรม วิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความเปลี่ยนแปลงในด้านพัฒนาการและการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชาศิลปกรรม วิทยาลัยนาฏศิลป์
2. ควรมีการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรนานาชาติ วิทยาศาสตรบัณฑิต ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชาศิลปกรรม วิทยาลัย

นาฏศิลป์พลพบุรี ที่เจาะลึกลงเป็นรายวิชา เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนและตรงกับความต้องการของผู้เรียนมากที่สุด

3. ควรใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพที่เป็นการวิจัยเชิงลึกโดยการสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่ม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความละเอียดและชัดเจนมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กิตติพร โขประการ. (2555). ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อกระบวนการเรียนการสอน รายวิชาศิลปการดำเนินชีวิต. วารสารศิลปศาสตร์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. 8(2):145-165.
- เกษมณี การินทร์ และคณะ. (2558). รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาความพึงพอใจของ นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน และการธนาคารคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. บุรีรัมย์: สถาบันวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ชนิษฐา แก้วเอียด. (2558). การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาภาคสมทบต่อการจัดการเรียน ในวิทยาลัยนครราชสีมา. ใน การประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ “สร้างสรรค์และพัฒนาเพื่อก้าวหน้าสู่ประชาคมอาเซียน” ครั้งที่ 2 18-19 มิถุนายน 2558 ณ วิทยาลัยนครราชสีมาอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา. ปทุมธานี: เทคโนโลยีปทุมธานี (พี-เทค).
- ดารณี นวพันธุ์. (2560). การศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา (5 ปี) (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ปีการศึกษา 2558. วารสารวิจัยรำไพพรรณี. 11(2): 51-57.
- ธงรบ ขุนสงคราม. (2558). ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรายวิชาสุนทรียศาสตร์กับภูมิปัญญาท้องถิ่น กรณีศึกษา: นักศึกษาภาคปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ปีการศึกษา 2556. วารสารร่มยสาร. 13(1): 203-214.
- อึ้ง บัวศรี. (2532). ทฤษฎีหลักสูตรการออกแบบและพัฒนา. กรุงเทพฯ: ธนรัช.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปัทมาวดี นวรัตน์. (2524). ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีอาชีพต่าง ๆ ต่อวิชาพลศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา ภาควิชาพลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม. (2562). หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 - พ.ศ.2564. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

Best, J. W. (1970). *Research in Education*. New Jersey: Prentice - Hall.